

Nr 63.

Av herr **Egnell m. fl.**, om förbättrad dagavlöning och utvidgad rätt till fria resor för värnpliktiga.

Den allmänna värnplikten är en av de fundamentala faktorer på vilken bevarande av vårt folks fred och frihet är uppbyggd. Det offer, som de värnpliktigas uttagande till nödvändig övning innebär, är därav väl motiverat.

En annan sak är att uttagningen till övning och repetitionsmöten för den unge mannen det här är frågan om, liksom för hans familj, kan vara ekonomiskt nog så kännbar. Hemmen undandragas därigenom ofta ett värdefullt stöd. Än hårdare kännes detta, när den värnpliktiges förhållanden äro sådana, att han i stället för att själv vara till hjälp, i icke oväsentlig grad hänvisas till den hjälp hemmen kunna ge.

De värnpliktiga åtnjuta nu vid 180 dagars tjänstgöring en kontantavlöning av 50 öre per dag. De som uttagas till längre tids tjänstgöring erhålla för den överskjutande tiden 1 krona. Denna dagavlöning var kanske när den beslöts tillräcklig, men är det enligt allmänt spridd uppfattning numera icke. Dels ha kostnaderna i åtskilliga hänseenden för de värnpliktiga fördyrats, dels har även inom hela vårt folk, och givetvis härmed även bland de värnpliktiga, anspråken stigit på ett sätt vartill även i detta sammanhang hänsyn bör tagas.

En kontant dagavlöning för de värnpliktiga, som icke understiger 1 krona, synes härvid väl motiverad. I vad mån värnpliktiga uttagas för särskild utbildning, för den del av övningstiden, som överstiger den i regel vanliga, synes även böra underkastas prövning.

Frågan om utvidgning av de värnpliktigas rätt till fria resor är av ett påtagligt intresse just för de värnpliktiga, som sändas långt bort från hemmen för att utbildas. I synnerhet för landsbygdens värnpliktiga är det av betydelse att de beredas ökade ekonomiska möjligheter att utnyttja sin rätt till tjänstledighet.

Utöver de möjligheter till fria resor, som finnas i samband med s. k. skördepermissioner, synes det med fog kunna upptagas till prövning om icke rätt skulle kunna medgivas värnpliktiga — i synnerhet bofasta långt från övningsplatsen — till i vart fall ännu någon fri resa till hemmet och åter.

Det är ur försvarets synpunkt klokt att söka undvika berättigade missnöjesanledningar och det bidrager otvivelaktigt även till att förbättra andan bland de värnpliktiga.

Under åberopande av vad som anförts hemställes,
att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t göra fram-
ställning om utredning, avseende förbättrad dagavlöning
och utvidgad rätt till fria resor för de värnpliktiga.

Stockholm den 21 januari 1939.

Wiktor Egnell.

B. A. Nilsson.

Joh. Friggeråker.

A. R. Aronsson.
